

Steder i Landet, hvor Distriktsjordemødrene synes at være nogenlunde godt stillede, men jeg mener, at det kan der ikke ved en saadan Lov som denne tages Hensyn til. Man maa gaa ud fra, hvorledes Flertallet af dem er stillet. Og der tror jeg efter alle de Udtalelser, som foreligge, at Flertallet af Distriktsjordemødrene er meget daarlig stillet i økonomisk Henseende. Man har navnlig henbist til, at en Jordmoders Stilling er i Almindelighed den, at hun er gift, og at altsaa Manden har et Erhverv ved Siden af saaledes, at det, som Jordmoderen fortjener, ikke just er det, som skal bære vedkommende oppe i økonomisk Henseende. Men jeg maa dog dertil sige, at det kan jeg ikke gaa ind paa. Naar man skal give en Lov, hvorved der skal fastlaas Lønninger for Folk, som Samfundet forlanger en vis Tjeneste af, maa man gaa ud fra, at disse Folk, som selvstændige Personer, kunne føre en ordentlig Tilværelse for den Løn, som Samfundet byder dem. Man maa ogsaa gaa ud fra, at ikke alle Jordemødre ere gifte, der kan være en stor Mængde Enker mellem dem, men hvis man gaar ud fra, at deres Erhverv kun skal være et Tillægserhverv til et Erhverv ved Siden af, vil Følgen deraf blive, at Enkerne iblandt dem eller de enlig stillede Jordemødre ville komme til at friste en meget daarlig Tilværelse, og det tror jeg ikke er i Overensstemmelse med den Stilling, som Samfundet bør indtage til dem. Naar det forlanger en vis Gerning af dem og paalægger dem visse Forpligtelser, bør det ogsaa stille dem saaledes, at de som selvstændige Personer kunne leve af det Bederlag, de faa. Derhos maa man endvidere tage Hensyn til, at ikke alle Egne af Landet ere ens. I de tæt befolkede Egne af Landet, hvor der bor mange velhavende Folk, kan det være, at Jordemødrenes Stilling kan blive nogenlunde gunstig. Men jeg tror, at i den største Del af Landet ere de stillede anderledes, og at man navnlig maa tage Hensyn til, hvorledes Stillingen bliver i de fattige Egne, hvor Befolkningen ikke har Naad til at yde ret meget. Der bør naturligvis Jordemødrenes Stilling være saaledes, at Samfundet kan forsvare det over for dem i Henseende til de Pligter, man paalægger dem. Og jeg mener da, at det kommer navnlig an paa den Løn, man byder dem, hvor vidt der er Udsigt til, at saadanne mindre gunstigt stillede Egne kunne faa dygtige Jordemødre. Jeg tror, at disse to Ting staa i et vist Forhold til hinanden. Byder man ordentlig Løn, vil der ogsaa være Udsigt til at faa dygtige Folk, byder man en daarlig Løn, vil Resultatet blive,

at kun mindre dygtige søge derhen, og hvem vil det komme til at gaa ud over andre end Befolkningen, som skal betjenes af dem, som maatte ere mindre egnede? Man bør stille sig saaledes, at man byder dem en passende Løn for deres Arbejde. Kun derved er man i Stand til at kunne fordr de Betingelser af dem, som man kræver, og kun derved har man Udsigt til, at virkelig dygtige Folk søge disse Besiddinger ogsaa i de Egne af Landet, som ere uheldig stillede i økonomisk Henseende.

Jeg har af disse Grunde tilladt mig at stille et Endringsforslag til Flertallets Endringsforslag, det har Nr. 2 i Betænkningen. Efter dette vil Jordemødrenes faste Løn i Begyndelsen blive 220 Kr., efter 10 Aars god Tjeneste vil Lønnen stige til 260 Kr. og efter 15 Aars god Tjeneste til 300 Kr. Jeg tror ikke, at disse Lønfsatter kunne siges at være for høje; Jordemødrene have som bekendt indgivet et Andragende til Rigsdagen om at faa deres Løn forhøjet, og, som jeg udtalte ved 1ste Behandling, betragtede jeg dette Andragende som et bestemt Andragende. Jeg vil gerne være med til at imødekomme dette Andragende fuldt ud, men jeg vil dog være tilfreds, naar det højtærede Ting vil vedtage dette Underendringsforslag, endskønt det byder noget mindre, end Andragendet indeholder. Men Grunden til, at jeg kan være tilfreds dermed, er, at jeg ikke ser helt bort fra, at Takstforhøjelsen nok vil forbedre Stillingen noget. Derfor har jeg kunnet nøjes med at stille Endringsforslaget saaledes, men hvis Takstforhøjelsen ikke tillige var traadt til, vilde jeg have holdt paa, at Lønnen burde være endnu højere. — Endvidere har jeg som Endringsforslag under Nr. 3 foreslaaet, at Ordet „kan“ i 3dje Linie af § 1 skal udgaa. Jeg mener, at det er temmelig nødvendigt, at dette Ord udgaa. Det forholder sig jo saaledes, at Jordemødrene beklage sig over deres Forhold og ønske, at der skal indtræde en Forbedring deraf, og at denne Forbedring maa indtræde ved, at deres faste Løn forhøjes. De medicinale Autoriteter have anbefalet Jordemødrenes Anmodning, og ikke alene anbefalet den, men ogsaa anbefalet den med varme Ord og indtrængende opfordret til, at der maa ske en Forbedring. Den højtærede Minister har ligeledes stillet sig velvillig over for Andragendet og har foreslaaet en Forbedring af Jordemødrenes Stilling. Men Grunden til, at Sagen staar, som den staar for Ojeblikket, er vel nærmest den, at Amtsraadene, der ere Jordemødrenes foresatte, ude omkring i Landet, have vist Ubilje